

Uit een preek van de heilige Efraïm de Syriër († 373)*

Onze Heer werd met de dood vertreden,
maar Hij baande een weg over de dood heen.
Hij onderwierp zich aan de dood
en onderging haar vrijwillig
om de dood, tegen haar wil in, ten val te brengen.
Want de Heer droeg zijn kruis
toen Hij de stad uittrok,
zoals de dood het wilde,
en toen Hij een kreet slaakte op het kruis,
liet Hij de doden wegtrekken uit het dodenrijk...
Omdat door het hout
de mensheid is gevallen tot in het dodenrijk,
is zij over het kruishout
naar het rijk van leven gegaan.
Op het hout waarop bitterheid was geënt,
werd zoetheid geënt,
opdat wij Hem zouden leren kennen
tegen wie geen der schepselen is opgewassen.
U zij lof,
omdat U uw kruis hebt gemaakt
als een brug die over de dood heen voert,
zodat de zielen uit het land van de doden
overgaan naar het land van de levenden.
U zij lof,
omdat U U gekleed hebt
in het lichaam van de sterfelijke Adam
en het gemaakt hebt tot de bron van leven
voor alle stervelingen. U bent de levende.
Want zij die U gedood hebben,
zijn landbouwers geworden,
die uw leven als graan
in de diepte van de aarde hebben gezaaid,
opdat het zou verrijzen
en velen zou doen verrijzen (Joh 12,24).
Komt,
laten wij onze liefde maken
tot een groot gemeenschappelijk wierookvat
en laten onze psalmen en onze gebeden
als wierook opstijgen naar Hem
die zijn kruis gemaakt heeft
tot een wierookvat voor de Godheid
en die voor ons allen zijn bloed als wierook heeft laten opstijgen.

* **Efraïm**, Homilie over onze Heer. Vertaling brevier ev.